Donderdag, 15 Maart 1838. No. 32.

VLISSINGSCHE COURANT.

NOTIFICATIE.

De STAATSRAAD GOUVERNEUR VAN DE PROVINCIE ZEELAND, brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat door het Departement der Opper-Houtvesterij voor de Noordelijke Provincien, met overleg van Hun Ed. Gr. Achtb. de Gedeputeerde Staten, de Visscherij in de Provincie van den 15 Maart aanstaande tot en met den 31 Mei daaraanvolgende zal gesloten zijn, na welk tijdstip dezelve op de gewone wijze weder zal mogen worden uitgeoefend; terwijl de Visschers van heroog, de door hen, uit den ontvang der sluiting gevangenen Visch, tot op den 1 April aanstaande zullen mogen verkoopen.

Dat van deze sluiting is uitgezonderd de Paling-Visscherij, welke echter, gedurende den gesloten Vischtijd niet dan met *Aalkorven van wisschen of teenen gevlochten en met het Kruisnet* zal kunnen uitgeoefend worden; vermogende nogtans die Vischtuigen alleenlijk daar te worden gebezigd, alwaar het gebruik derzelve niet volgens de Politie-Reglementen is verboden.

Zullende een ieder, die zich eenige overtredingen ten deze mogt veroorloven, tot de straffen bij de wetten bepaald, worden vervolgd.

En zal, ten einde niemand hiervan onwetendheid voorwende, deze worden afgekondigd en aangeplakt waar zulks gewoon is te geschieden, mitsgaders in het Provinciaal Blad geplaatst.

MIDDELBURG, den 11 Maart 1838.

De Staatsraad Gouverneur voorn.,
VAN VREDENBURCH.

ADVERTENTIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN, zullen op Vrijdag den 23 dezer maand, des namiddags om een ure precies, ten Raadhuize dier Stad, publiek en aan den meestbiedenden presenteren te verhuren:

De JAGT, onder de Ambachts-heerlijkheden *Koudekerke*, *Biekerke* en *Krommenhoeke*, mitsgaders *Zoutelande* en *Westendijke*.

Zullende de Jagt der gemelde drie Ambachts-heerlijkheden, niet in cumulo, maar ieder afzonderlijk worden verhuurd, op de voorwaarden, welke ter Stedelijke Griffie ter lezing liggen.

VLISSINGEN, den 14 Maart 1838.

Burgemeester en Wethouders voorn.
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 14 *Maart*. Gisteren en heden zijn uit het 4e en 5e district dezer Provincie alhier aangebragt, 4 Belgische Overloopers, 3 laatst gediend hebbende als onder-officiers bij het 12e regement Infanterie, en 1 van het corps Partisans, uit Gent en Namen gedeserteerd.

'GRAVENHAGE, *den* 11 *Maart*. Tot Nederlandschen Consul te Civita-Vecchia, in den Kerkelijken Staat, is benoemd de Heer *A. Arata*.

— Z. M. heeft goedgevonden, bij rescript, het Departement van Oorlog te magtigen, om aan de miliciens der ligting van 1833, die zulks mogten verlangen de toestemming tot het aangaan van een huwelijk te verleenen.

— Morgen vergadert de Tweede Kamer der Staten-Generaal, om te beraadslagen over het aanhangige ontwerp, houdende wijzigingen in het tarief der regten op den in-, uit- en doorvoer.

— Bij resolutie van Z. Exc. den minister van financien heeft dezelve zich vereenigd met het aan Z. Exc. gedaan voorstel, om, ter bevordering eener gewenschte gelijkvormigheid over al de provinciën, en ter voorkoming van misbruiken ten deze, de breedte der zitplaatsen in de tenten der vermakelijkheden, waarnaar het regt van patent behoort berekend te worden, algemeen te bepalen op zes palmen voor iedere zitplaats.

— Z. M. heeft aan commissarissen en directeuren der Rijn- en IJssel-Stoomboot-Maatschappij, concessie verleend tot het aanleggen van eene geregelde stoombootendienst, voor de overbrenging van personen en goederen van Amsterdam naar Kampen, en van daar over den IJssel naar Arnhem en terug. Aan den Raad der stad Kampen is bereid door Hoogstdenzelve autorisatie verleend tot het doen eener geldleening van 50,000 guldens, om van stads wege te strekken in de oprigting van deze Maatschappij.

— In de Oostindie zijn, in rang en ancienniteit overgeplaatst, bij de Artillerie, de 1e Luitenant van het 1e bataillon Veld-Artillerie, *J. Vertholen*, en bij de Infanterie, de 2e Luitenant van de 1e afdeeling, *F. de Korte*.

AMSTERDAM, *den* 12 *Maart*. Naar men vernemt zullen eerstdaags de werkzaamheden aan den IJzeren spoorweg van Amsterdam naar Haarlem met ijver worden hervat. Naar men vertrouwt zal de plaats gehad hebbende strenge winter eenig nadeel aan de reeds gedane werkzaamheden toegebragt, doch gaarsaans in die mate als men zulks gevreesd had. Deze langdurige winter schijnt echter oorzaak te zullen geweest zijn, dat deze weg met geene gelijkheid op den 24 Augustus aanstaande in gereedheid zal kunnen wezen, waartoe, naar men wil, het voornemen heeft bestaan.

ARNHEM, *den* 12 *Maart*. Te Brummen teekende de rivier op den 1 Maart 2 ellen, doch wies spoedig tot 5 ellen, en bereikte den 4 hare grootste hoogte van 6 ellen, 7 palmen, bij afwisselend losgaan en vastzitten van het ijs. De Brummensche bandijk, de dijk van Halfvasten, en de Pathoksdijk zijn achter elkander overgeloopen, waardoor geheel Kortenoever en het Oekensche veld zijn overstroomd. Negen huizen zijn sterk 44 zielen, zijn met de noodschuiten gered, en in de school en consistoriekamer verpleegd; terwijl eene menigte andere huisgezinnen, door opsteigering, zich zelven en hun vee gered hebben.

Duizende bunders land zijn alzoo onder water gezet, en van het winterkoren, dat reeds zoo veel door de strenge vorst geleden had, is weinig te verwachten.

— Ten gevolge der aanhoudende vorst zijn de aardappelen te Londen, dit voor de geringere klassen zoo onontbeerlijke voedingsmiddel, zeer in prijs gestegen. Zoo als zij in December 36 stuivers per zak kosteden, gelden zij thans per zak 60 à 70 stuivers. De nood is dienvolgens zeer groot.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 10 *Maart*. Het mag als eene stellige daadzaak worden beschouwd, dat men in dit oogenblik zich met eenen of anderen gewigtigen maatregel, Spanje betreffende, bezig houdt. Zonder eenige uitdrukkingen van het *Journal des Débats* in aanmerking te nemen, hetwelk zegt, dat eerlang Frankrijk tot eenige groote poging in Spanje zoude kunnen geroepen worden hebben wij eene ongewone beweging opgemerkt onder die groote financiers en diplomaten, welke het meest bij eene beëindiging van den Spaanschen worstelstrijd belang hebben. De Heeren *Rothschild* en *Laffitte*, hebben, zegt men, beurtelings conferencien met een Spaanschen Agent, dien men weet, met eene gewigtige financiele zending te zijn belast. De Heer *Ricardo* van Londen en de Heer *Ardoin* zijn insgelijks onderling in ruggespraak getreden. Intusschen weet nog niemand, welke voorslagen aan die kapitalisten hebben kunnen gedaan worden. Het schijnt zeker te zijn, dat van de eene en de andere zijde verschillende voorstellen zijn gedaan, doch dat dezelve meerendeels onuitvoerlijk zijn bevonden, omdat daarbij het declswijze of zelfs het volslagene bankroet als de grondslag tot nieuwe financiële schikkingen werd aangenomen.

— Wij ontvangen per buitengewone gelegenheid de volgende telegrafische depeche van Bayonne dd. 9 Maart:

Een buitengewoon koerier berigt, dat den 4 Maart, voor het aanbreken van den dag, de factie van Cabaneres in Sarragossa is binnen gerukt, en de onderscheiden punten heeft bezet; maar de nationale garde heeft zich verzameld en de Carlisten weder verjaagd, die 120 dooden en 700 gevangenen hebben verloren.

— Uit Algiers schrijft men van den 25 Februarij, dat onze gouverneur werkelijk twist met *Abd-el-Kader* heeft, nopens de grensschending; doch daar deze heeft toegegeven, denkt men niet, dat daaruit vijandelijkheden zullen ontstaan.

— De Russische ambassadeur heeft een koerier naar Petersburg gezonden. In dit jaar zijn reeds 500 Fransche werklieden en een honderdtal manufacturiers naar Petersburg vertrokken.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 9 *Maart*. Er loopt hier een gerucht dat de graaf *von Munch Bellinghausen* zijn post als president van den Bonddag zal nederleggen, en hem in Oostenrijk een ministeriëel departement opgedragen zal worden. Tot zijnen opvolger bij de Bondsvergadering noemt men een magnaat uit Boheme van vorstelijken rang.

— Te Weenen zijn dezer dagen verscheiden couriers van Parijs en Rome aangekomen, met depêches, die men meent dat op de zaak van den Keulschen Aartsbisschop betrekking hebben. Tusschen de Hoven van Pruissen en Beijeren zou eene zekere spanning ontstaan zijn over deze zelfde zaak, en Pruissen zich misnoegd toonen over de geschriften die tegen zijne Regering in Beijeren uitgegeven worden. Men begint geloof te hechten aan het gerucht, dat de Pruissische minister bij het Hof te Rome, de Heer *von Bunsen*, terug geroepen zal worden.

— Uit Hanover wordt dd. 5 Maart het volgende gemeld:

De eergisteren-avond aan H. M. de Koningin door onze burgerij gebragte serenade bij fakkellicht was allerschitterendst. De deputatie, die tot de Koningin toegelaten werd, om haar de gelukwenschingen der stad wegens haar geboortefeest aan te bieden, werd zoo door H. M. als door haren koninklijken Gemaal op de meest beleefde wijze bedankt.

Het ontwerp van grondwet, zoo als hetzelve aan de Stenden is voorgedragen, ging verzeld van een koninklijk schrijven, hoofdzakelijk inhoudende dat de nieuwe grondwet de gewigtigste beginselen bevat, welke in de Duitsche Staten, voor de bekende gebeurtenissen van de laatste jaren onzer eeuw, geheerscht hebben. Het ontwerp is dan ook geene kopij der nieuwmodische denkbeelden nopens constitutie, en zal slechts zoodanige nieuwe beginselen bevatten als door de behoeften des lands dringend gevorderd worden. Over het geheel staat het ontwerp in volkomene overeenstemming met de besluiten der Duitsche bondsvergadering. De regering twijfelt geen oogenblik of er zal geen wezenlijk verschil van gevoelen tusschen haar en de Stenden bestaan. Mogt die evenwel het geval zijn, dan zoude zij zich genoodzaakt zien, het land ingevolge der in het jaar 1819 bestaan hebbende grondwet te regeren.

Mengelingen.

VREESSELIJKE GEVOLGEN VAN DRONKENSCHAP.

In het *Regt van Nederland* lezen wij het belangrijk verslag van een' door dronkenschap veroorzaakte, moedermoord, onlangs voor het hof van assises der provincie Noord-Braband, onder het voorzitterschap van M^r. *J. P. Y. Diert van Melissant*, behandeld; wij haasten ons van hetzelve een beknopt overzigt aan onze lezers mede de deelen:

Theodorus Koenen, daglooner en jager, woonachtig te Vierlingsbeek, vervoegde zich, in den morgen van den 22 Augustus ll., ten huize zijner naaste buren, *Johannes Jacobs* en *Jan Verstralen*, hen verzoekende, bij hem te komen, om hem behulpzaam te zijn in het afleggen van het lijk zijner moeder, welke naar zijn voordgeven, dien nacht was overleden, ten gevolge van het instorten van eenen muur in de door haar beslapene bedstede.

Deze personen, zich derwaarts begeven hebbende, vonden in die bedstede het lijk van *Sophia van Haes*, wedw. van *Arnold Koenen*, oud 87 jaren, moeder van den beschuldigde, liggende met het hoofd tegen eenen afgebrokkelde muur, waarvan eenige steenen voor en in het bed verspreid lagen, terwijl ook eenig gruis op het bed gevonden werd; zijnde het aangezigt der overledene gezwollen en deerlijk gekneusd, en het hoofd met doeken omwonden. Deze bevinding, gevoegd bij den hoogst ongunstigen naam, dien de beschuldigde ter plaatse zijner inwoning had, was oorzaak, dat *Johannes Jacobs* en *Jan Verstralen* weigerden, het lijk aan te raken, zoo lang niet aan den burgemeester kennis was gegeven van dit hun verdacht voorkomende sterfgeval.

Ten gevolge hiervan, werd er door den vrederegter van het kanton Boxmeer eene lijkschouwing gerequireerd, van welke het gevolg was, dat de deskundigen, als resultaat van hun uitvoerig rapport, verklaarden, dat de overledene door de kneuzingen en breuken der verschillende ribben, waardoor de ademhaling moest verminderd worden, aan verstikking was gestorven, hoezeer reeds de beleedigingen aan het hoofd genoegzaam konden geacht worden, om aan den mensch, van dien hoogen ouderdom, het leven te benemen.

Het algemeen gerucht had *Theodorus Koenen* reeds dadelijk als den dader aangewezen, en het geregtelijk onderzoek bevestigde hetzelve.

In den avond van het voorval was hij, beschonken van de kermis te Groeningen komende, niet verre van zijne woning, zijne vrouw met vier kinderen ontmoet en, had hij dezelve zoodanig bejegend, dat zij het niet raadzaam achtte, naar huis te gaan, maar de vlugt nam bij de huisvrouw van *Jacob Berens*; die haar meermalen, om mishandelingen te ontgaan, met hare kinderen herbergzaamheid verleend had. Verschillende personen hadden, tusschen 8 en 9 uren des avonds, in de woning een verschrikkelijk geraas en getier gehoord, en gezien dat hij zijne moeder op de wreedste wijze mishandelde, doch bepaaldelijk verklaarde *Christiaan Fransen*, dat hij, door het evengemeld getier uitgelokt, door een glasraamtje gezien had, dat de beschuldigde voorovergebukt met de vuist hevige slagen toebragt aan iemand, die op den grond lag, onder de uitroepingen gepaard met ijsselijke vloeken, van »oude canaille, oud beest, gij moet er uit" hebbende hij met eene klagende stem hooren zeggen: »Och Heere *Jezus*, *Maria!*" en in die stem duidelijk die der overledene herkend. Ook andere getuigen bevestigden deze verklaring. *Willem Hofman* had, behalve het vermelde, de moeder tweemalen hooren uitroepen: »*Dorus*, *Dorus*, gij slaat mij dood!" en *Martinus Tyssen* gezien, dat de beschuldigde zijne moeder sloeg, en toeriep: »oude heks, oude duivel, ik zal er u uitmijten!" waarop de deur werd opengedaan, en de beschuldigde zijne moeder, zonder muts op het hoofd en met hangende haren, de deur uitsleepte en haar op den weg nederwierp.

Wij sidderen bij het nederschrijven van alle deze gruwelen, onder andere kleuren en bewoordingen nog door andere getuigen gehoord en gezien.

Wat daarna gebeurd is, schuilt in het duister, doch wij vinden het hoogst vreemd, dat de aanschouwers niet dadelijk zijn toegeschoten, en de oude vrouw uit de handen van den wreeden tijger hebben verlost; doch verlieren wij door opmerkingen den draad der droevige gebeurtenis niet.

De oude vrouw schijnt weder in haar bed te zijn gerakt, althans in den vroegen morgen tusschen 5 en 6 uren, na den nacht bij vrouw *Berens* te hebben doorgebragt, zijn de vrouw en kinderen des hes. het huis ingekomen en vonden alles, wieg, huisraad en de kleederen hunner schoonmoeder en grootmoeder, over den grond verspreid, doch de beschuldigde nog slapende. Uit vreeze hem wakker te maken, nam zij in stille een emmer, om te gaan melken, doch sloeg nog een oog op het bed, dan oude vrouw, en zag dezelve met hangende haren en opgezwollen gezigt. »Mensch! mensch! hoe ligt gij hier zoo?" riep zij ontroerd uit. De weduwe *Koenen* antwoordde hierop niet, doch zeide met eene flauwe stem, »och dek mij wat toe, ik word zoo koud." Terwijl de vrouw, van den hes. hier mede bezig was, trad de hes. het vertrek binnen. »*Dorus*, *Dorus!* hoe ligt uwe moeder hier zoo?" voegde hem zijne vrouw toe, waarop hij antwoordde »stil, stil, maak geen stratengerucht, redder de boel maar op," en naar buiten ging.

Iomiddels was *Arnoldus*, de zoon des hes., het bed zijner grootmoeder genaderd, en, verschrikt over haren deerniswaardigen toestand, vroeg hij »heeft vader u zoo mishandeld?" waarop de stervende een ontkennend antwoord gaf.

Kort daarna riep de weduwe *Koenen* met eene steeds afnemende stem: »*Dorus!* zijt gij daar?" De vrouw van den hes. haalde daarop haren man, die den schijn aannam, als of hij haar niet mishandeld had, en vroeg »ook moeder, wat deert u, hoe ligt gij hier zoo?" »Ik ben gevallen" antwoordde zij met eene stervende stem. Zoo klopte nog het moederhart voor haar kind, ofschoon hij haar moordenaar was! Bemerkende, dat het einde haar schoonmoeder nabij was, wilde de vrouw na den pastoor gaan roepen, doch de hes. hield haar terug, en ging aan den haard zitten; kort daarop gaf de ongelukkige den geest. Op het vernemen van den dood zijner moeder, verbleekte de hes. en zeide: »stil, stil, maak toch geen leven," hij ging naar het lijk, en dewijl hij hetzelve geene muts op het hoofd konde zetten, omdat hetzelve zoo gezwollen was, bond hij dezelve doek om, en legde het lijk verkeerd in het bed; voorts stiet hij eenige steenen van het aan het voeteneinde staande muurtje, terwijl vrouw gelastende te verhalen, dat hare schoonmoeder ondergekomen muurval ongelukkig was dood gebleven, want, dat hij anders niet wist, hoe hij zijnen kop zou redden.

Na den morgen, nadat de buren hadden geweigerd, het lijk aan te raken, en niettegenstaande het verbod des vrederegters, dat niemand der huisgenooten zich mogt verwijderen, verliet hij heimelijk, terwijl de lijkschouwing plaats had, zijne woning, en begaf zich op weg naar Venray, waar hij den getuige *Abraham Janssen* ontmoette, wien hij vroeg, of de deserteurs zich nog wel veilig te Venray konden ophouden.

Op deszelfs antwoord, dat hij zulks niet wist, begaven zij zich in eene herberg, om een borrel te drinken, in welke de hes. zijn aandeel wilde betalen, doch de getuige zeide, dat hij een andermaal betalen zou, waarop de hes. zeide »dat zal zoo gauw niet gebeuren." In groote onrust had hij zich daarna tot den herbergier gewend, en ook gevraagd, of te Venray zich deserteurs mogten ophouden, en, wanneer er eens een moordenaar kwam, of die dan ook vrij zou zijn, waarop hij zelf snoodig volgen liet »een moordenaar zal wel aan de vier hoeken der wereld niet vrij zijn."

Daags nadat deze gesprekken waren gevoerd, verscheen de hes. in den vroegen morgen van den 24 Augustus vrijwillig bij den vrederegter en gaf te kennen, dat hij zich onder de schouwing verwijderd had, ten einde de spoedige begraving van het lijk zijner moeder te bevorderen, doch dat hij, te Venray, ten gevolge van een bekomen letsel aan den voet, genoodzaakt was geworden terug te keeren; voorts gaf hij op, dat hij in den avond van den 21 Augustus dronken was te huis gekomen, en in den morgen van den 22^a van zijne vrouw had vernomen, dat zijne moeder onder eenen muurval was doodgebleven, doch doch dat hij haar niet mishandeld had. Daarop in hechtenis genomen zijnde, beleed hij dan eens zijne misdaad, en trok dan daarna zijne confessie terug, eindelijk blijvende volhouden, dat hij, uit hoofde zijner dronkenschap, niet wist, wat er gebeurd was; dat op het gezigt der mishandelingen zijner moeder aangedaan, hem in de gedachte was gekomen, dat hij haar geslagen had; dat op het zeggen zijner moeder, dat hij het was, die haar zoo mishandeld had, hopende, dat zij wel beteren zou, hij haar had gevraagd, het aan niemand te zeggen, en dat hij op de tijding van den dood zijner moeder, het lijk zoodanig gelegd, en de steenen van den afgebroken keldermuur daarover verspreid had, als door de buren was bevonden; ten einde zoo doende den schijn te geven, als ware zijne moeder bij toeval omgekomen.

Onder deze bezwarende omstandigheden, stond *Theodorus Koenen*, voor het hof van assises in de noodlottige bank der beschuldiging. Zijn uiterlijk doet den dader niet vermoeden van de verschrikkelijkste aller misdaden; het verraadt echtes, dat bij gezeld, wat in het hart omgaat van alle aanschouwers, hij schijnt zich te schamen, dat hij den heiligsten grondtrek der menschelijke natuur verloochende, hij verbergt zijn gezigt met zijne handen en eene traan, die soms zijn oog ontrolt, doet hem nog medelijden vinden in het oog van velen; o zoo het overmatig gebruik van sterken drank hem onwillens vervoerde tot opgewondenheid en geweld, ontzettender vrucht baarde die heillooze kweekster van talrijke misdaden nimmer, dan een moedermoord! *(Het vervolg hierna.)*

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 14 Maart.* Sedert den 12 dezer tot heden zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Day, P. Huelin, van Montevideo, met huiden; *Leidd*, C. Zoetelief, van Londen, met stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze reede naar Zee gezeild: *Die Hoffnung*, J. P. Knippe, naar Bremen; *Dorothea*, J. H. Carstens; *Catharina*, J. H. Arsing, beide naar Hamburg, alle drie met stukgoederen.

Voor Rotterdam bestemd:

Die jongh Abraham, J. Bientel; *de Onderneming*, J. Holtzgen; *de jonge Frederik*, D. Stolk, alle drie van Kinderdijk, met stukgoederen.

Te Batavia is gearriveerd Zr. Ms. Oorlogs-fregat *de Zeeuw*, kapitein *A. van Monsee*, van Macassar; hetzelve is den 8 November naar het eiland Ouvrat vertrokken.

HELVOETSLUIS, *den 15 Maart.* Men hoopt hier van Kikhaven het berigt uit van, dat de scheepvaart weder geopend is. Voor onze stad dagtelegen passeerde men gisteren het jis nog met vrachtvaarders.

Het schip *de vrouw Catharina*, kapitein *Lange*, van Suriname naar Amsterdam, is volgens berigt van Falmouth van den 1^e Maart, den 28^e Februarij op 45 Br. 15 L. in moeilijkheden met zwerkijs van voor door het ijs van lasten geworden. De kapitein, stuurman en vier matrozen zijn met het schip *Hope*, kapitein *Coombes*, van Calcutta te Falmouth aangebragt; de overige scheepsgezellen is door het Amerikaansche schip *John Dunlop* vereerd.

Advertentiën.

Heden overleed tot onze smartelijke droefheid, na een langdurig lijden, onze geliefde Moeder *JACOBA MARGARETHA PADAGON*, weduwe *BENDRIK VLEUGELS*, in den ouderdom van 61 jaren en 8 maanden.

VLISSINGEN, 10 Maart 1838.

F. VLEUGELS.
F. VLEUGELS.

Strekkende levens tot algemeene en eenige kennisgeving. Op het overlijden van Overleedene zullen er geene uiterlijke teekenen van Rouw aangenomen worden.

De ondergeteekende maakt bij deze zijne geachte Stad- en Landgenooten bekend, dat hij van HEDEN af het vak als VRACHTRIJDER van *VLISSINGEN* op *MIDDELBURG*, zal uitoefenen; beveelt zich, tot dat einde in ieders gunstig aandenken, met belofte van eene zeer accurate en civiele bediening.

Vlissingen, 15 Maart 1838. A. LABECK.

C. H. BAHRE VAN DORDT,

verwittigt het geëerd publiek, dat hij willens is op *Vrijdag den 16 dezer*, uitgepakt te zijn, te Vlissingen, met een goedi assortement BEDDEN, DEKENS, SPREIEN, BEDDETICKEN en meerdere andere goederen, in het logement het *Hof van Oostenrijk* aldaar.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.